

MATERIAIS DE TRABALLO ACI 3º DA ESO

ALUMNO: ADRIÁN GONZÁLEZ CASTRO

Le atentamente o texto e busca no dicionario as palabras que non comprendas.

- Se non tes dicionario na casa podes empregar os seguintes dicionarios en rede:

<https://academia.gal/diccionario>

<https://digalego.xunta.gal/>

UN DÍA DE SORTE

Era un día de finais do verán do ano 1519. Coma cada tarde, os rapaces reuníanse no porto e esperaban a chegada dos barcos cargados de peixe: uns, para recibir os pais e os irmáns que volvían á casa sans e salvos despois dunha longa xornada de traballo; outros, a maioría, para gañar o pan axudando a descargar o peixe, limpando os barcos ou cosendo os numerosos buratos que traían as redes.

Abel chegaba sempre moito antes ca os demais porque lle gustaba contemplar o mar e soñar con viaxes e aventuras que non viviría nunca. O seu destino, coma o dos outros mozos da vila, era ser mariñeiro nun daqueles barquiños que volvían ao porto cada tarde, que non vivían máis aventuras ca atoparse de cando en vez cunha tempestade inesperada. Un destino que lle parecía aburridísimo!

Pero aquela tarde levou unha sorpresa ao chegar ao porto. Pola raia do horizonte **enxergábase** un magnífico barco! Abel, emocionado, subiuse a unha pía de barrís e houbo de caer ao chan coa impresión. Detrás daquel primeiro barco viñan outros, non sabía ben cantos, e todos tan espléndidos coma o primeiro!

Un anaco despois, a noticia correra de boca en boca e o porto fervía de xente que non quería perder o espectáculo. Catro naves quedaran ancoradas a unha certa distancia para deixarlles sitio aos barcos de pesca que, aquel día, non espertaban o interese de ninguén. A nave capitá, maxestosa, entrou no porto baixo a atenta mirada de Abel que, case sen se decatar, se acercou paso a paso, como atraído por un imán.

A pasarela do barco tocou o **peirao** e uns cantos homes baixaron á terra. Mentres a xente da vila os arrodeaba, desexosa de lles vender as súas mercadorías, Abel achegouse á nave e quedou chantado en fronte, contemplándoa. Acariciaba coa mirada o buque brillante e os **mastros** esveltísimos, o velame orgulloso e as grosas **maromas** e, sen se decatar, suspiraba de cando en vez coma se lle faltase o aire.

Desde o alto do barco, o capitán observaba aquel rapaz con moita atención. De alí a

un pouco, ao velo que continuaba mirando, sacou o corpo lixeiramente pola borda e berrou tan forte como puido:

–Ei, ti!

Abel, sobresaltado, ergueu a cabeza.

–Chámame a min?

–Si, a ti. Parece que che gusta o meu barco... Queres subir a botarlle unha ollada?

Abel tardou uns cantos segundos en reaccionar. Pero despois correu pasarela arriba co corazón latexando e cos labios abertos debuxando un sorriso. A continuación lanzouse aos pés daquel descoñecido.

–Grazas, capitán...

–Magalhães –contestou o capitán.

–E ti es...?

–Abel, señor. Para servilo. Sabe? O que máis me gustaría do mundo é viaxar nun barco coma este e vivir moitas aventuras!

O capitán Magalhães, riseiro e sorprendido por aquela resposta, ensinoulle o barco desde a proa ata a popa e de babor a estribor. Acabada a visita, cando Abel xa sentía que se lle paraba o corazón por ter que abandonar o barco e os seus soños de aventura, escoitou de súpeto unha frase que lle cambiou a vida. O capitán Magalhães murmurou:

–Se queres, aínda nos fai falta un **grumete**...

Abel despediuse da familia e dos amigos aquela mesma noite: ao día seguinte marchaba a dar a volta ao mundo ás ordes do capitán Magalhães! E, sabedes que?, segundo din as lendas que aínda se contan na vila, viviu tantas aventuras como el mesmo desexou. Ou aínda máis!

Teresa Broseta

enxergábase: víase ao lonxe sen distinguilo ben.

peirao: parte do porto onde se embarca e desembarca.

mastros: postes de madeira colocados en posición vertical nun barco.

velame: conxunto de velas.

maromas: cordas moi grosas. **grumete**: mozo aprendiz de mariñeiro.

COMPRENDO O TEXTO

1. Copia a afirmación verdadeira de cada parella sobre o narrador da lectura e indica de que tipo é.
 - O narrador participa na historia. / O narrador non participa na historia.
 - O narrador fala en primeira persoa. / O narrador fala en terceira persoa.

2. Responde.

- Onde transcorre a historia?
- A que van alí os rapaces cada tarde?
- Que cousa especial aconteceu aquela tarde?

3. Completa con datos da lectura:

O destino de Abel era _____ . Pero el o que quería era _____

4. Explica o final da historia nunha oración.

TRABALLO EXPRESIÓNS DO TEXTO

5. Copia o nome de seis partes dun barco que saen na lectura.

6. Explica o significado destas expresións:

- gañar o pan
- correr de boca en boca
- botar unha ollada

EXPLICO E INTERPRETO

7. Busca en Internet información sobre Magalhães e investiga onde pasa a historia da lectura e que ruta seguiu o capitán para dar a volta ao mundo.

8. Busca en Internet unha imaxe de como debería ser o barco do capitán Magalhães.

APRENDO A FACER COMENTARIOS

9. Escribe un comentario breve sobre Un día de sorte seguindo estas indicacións.

PARÁGRAFO 1 ► Presenta o texto (título, autor, tipo de texto e tipo de narrador).

PARÁGRAFO 2 ► Señala o tema e fai o resumo indicando as súas partes.

PARÁGRAFO 3 ► Fala dos personaxes (tipos e papel que desempeñan na historia).

PARÁGRAFO 4 ► Fai a túa valoración da lectura (se che gustou ou non e por que, que destacarías...).